

Derimod glæder vi os ikke til at se regeringens bebudede forslag til besparelser på forsvarsområdet. Det Konservative Folkeparti vil fastholde et troværdigt og effektivt dansk forsvar og hjemmeværn. Vi står som hovedforhandlere bag den nuværende forsvarsordning og lægger vægt på det arbejde, som nu er i fuld gang i Forsvarskommissionen. Det er på grundlag af Forsvarskommissionens anbefalinger, vi må tage stilling til fremtidens forsvar. På den baggrund er det aldeles utilfredsstillende, at regeringen i sin programerklæring allerede nu lægger op til nedskæringer i forsvaret. Vi kan kun tolke dette som et dybt knæfald for Det Radikale Venstre.

Vi er enige med regeringen i, at dansk forsvars- og sikkerhedspolitik i dag har en helt afgørende international dimension. Igennem vores deltagelse i det fredsbevarende arbejde i Eksjugoslavien er danske enheder med til at løfte en opgave, der har betydning for fred og sikkerhed i hele Europa.

Efter konservativ opfattelse er der en klar og direkte sammenhæng mellem forsvarrets struktur, størrelse, udrustning samt træning og mulighederne for at deltage i det internationale arbejde. Med andre ord: Nedskæringer i vort forsvar herhjemme vil ramme og ødelægge mulighederne for det internationale fredsarbejde, som forsvaret varetager.

Vores anbefaling er derfor, at regeringen nu afventer Forsvarskommissionens arbejde og ikke ødelægger mulighederne for en kommende ny forsvarsordning ved at stille krav, som blokerer. Vi går ud fra, at regeringen fortsat ønsker et bredt politisk grundlag for dansk forsvar, og vi går ud fra, at dette flertal skal hentes hos de borgerlige partier.

Årets vigtigste opgave er folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten. Det Konservative Folkeparti vil arbejde for et ja, ikke kun for Danmarks skyld, men for hele Europas skyld.

Udvidelsen med de baltiske og central- og østeuropæiske lande er en historisk opgave, og hvis vi fejler her, vil eftertiden dømme os hårdt. Gennem mere end 50 år har Europa været delt. Det, vi tidligere knap turde drømme om, nemlig et helt og samlet Europa, er nu en mulighed, men kun hvis vi i Vesten er os vort ansvar bevidst.

Fra modstandersiden hører man ofte: Jamen der står ikke noget om udvidelsen i Amsterdamtraktaten. Vi taler altså om en politisk virkelighed. Det europæiske samarbejde har

udviklet sig fra at være en lille klub på seks lande til et større samarbejde på femten og i fremtiden endnu flere. Det er derfor klart og selvindlysende, at det er nødvendigt at se på spillereglerne fra tid til anden.

En af ændringerne drejer sig om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Her bliver der ikke sat spørgsmålstejn ved hvert enkelt lands ret til en selvstændig udenrigspolitik. Der er derimod indført en mulighed for at stå uden for Fællesskabet, vel at mærke uden at Fællesskabet mister sin handlekraft.

En anden ændring drejer sig om bekæmpelse af svig, altså muligheden for at få stoppet svindel med EU's penge. Med Amsterdamtraktaten indføres brug af kvalificeret flertal, når der skal vedtages regler på det område. I Det Konservative Folkeparti har vi faktisk meget svært ved at se, at det skulle være et problem – tværtimod.

Det Konservative Folkeparti er klart tilfreds med den styrkelse af nærhedsprincippet og den indførelse af fleksibilitet, som Amsterdamtraktaten indeholder. EU skal kun beskæftige sig med det, som medlemslandene ikke selv kan løse, og EU skal kun lave rammelove. Dertil kommer, at med det øgede antal medlemslande er det ikke vanskeligt at forestille sig behovet for, at nogle lande sidder over, medens andre lande går videre.

Det Konservative Folkeparti ser frem til en grundig debat om Amsterdamtraktaten. Vi vil ikke indgå i vidtløftige spekulationer om, hvad der skal ske i tilfælde af et nej, bortset fra det helt indlysende, at Danmark i tilfælde af et nej selvfølgelig må gøre sin stilling op og forhandle sig til en anden tilknytning til Europa, end tilfældet er i dag.

Selv om Det Konservative Folkeparti gerne ser de fire forbehold fjernet, er det vigtigt at understrege, at de fire undtagelser i den nuværende traktat fastholdes. De kan kun ophæves af den danske befolkning ved en folkeafstemning.

Statsministeren har igennem de sidste 5 uger og senest i sin åbnings tale i onsdags talt meget om, at det kan gå to veje i dansk politik. Jeg kender den konservative vej, vi har lagt den åbent og ærligt frem over for vælgerne, også før valgdagen. Det samme kan man ikke sige om regeringen. Jeg er derfor i tvivl om, hvilken vej det egentlig er, regeringen vil betrede. Det ser foreløbig ud, som om den har placeret sig selv godt og grundigt i et gadekryds, hvor alt kan ske.